16/06/2024

Ο Χριστός γεννήθηκε, σταυρώθηκε, έπαθε και πέθανε με τη σάρκα, ενώ η θεότητά του έμεινε απαθής

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού
Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως

Απόδοση στην νέα ελληνική
Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=400830

Απάντηση σ’ αυτούς που ρωτούν, εάν η αγία Θεοτόκος γέννησε δύο φύσεις, και εάν δύο φύσεις κρεμάσθηκαν πάνω στο σταυρό

Χαρακτηριστικό της φύσεως είναι το αγένητο και το γενητό, που γράφονται μ’ ένα «ν», που δείχνουν το άκτιστο και το κτιστό· το αγέννητο και το γεννητό, δηλαδή η γέννηση και η μη γέννηση, που γράφονται με δύο «ν», δεν είναι χαρακτηριστικά

της φύσεως αλλά της υποστάσεως.

Η θεία φύση λοιπόν είναι αγένητη (με ένα «ν»), δηλαδή άκτιστη, ενώ όλα τα μετέπειτα
από τη θεία φύση είναι γενητά (με ένα «ν»), δηλαδή κτιστά. Και στη θεία και άκτιστη φύση το αγέννητο βέβαια θεωρείται στον Πατέρα -διότι δεν γεννήθηκε-, ενώ το γεννητό στον Υιό -διότι γεννήθηκε προαιώνια από τον Πατέρα-, ενώ το εκπορευτό θεωρείται στο Άγιο Πνεύμα.

Και από κάθε είδος ζώων τα πρώτα είναι αγέννητα, όχι όμως αγένητα (άκτιστα)· διότι ο Δημιουργός τα έπλασε, δεν γεννήθηκαν από όμοιά τους ζώα.

Καθώς η γένεση είναι δημιουργία, ενώ η γέννηση στο Θεό είναι η προέλευση του ομοουσίου Υιού από μόνο τον Πατέρα· ενώ στα κτίσματα η προέλευση από την ομοούσια υπόσταση γίνεται από τη συνάφεια του αρσενικού με το θηλυκό.

Γνωρίζουμε, λοιπόν, ότι η γέννηση δεν ανήκει στη φύση αλλά στην υπόσταση.

Διότι, αν ανήκε στη φύση, δεν θα είχαμε στην ίδια φύση και το γεννητό και το αγέννητο.

Επομένως, η αγία Θεοτόκος γέννησε υπόσταση που την γνωρίζουμε με δύο φύσεις, με τη θεία φύση που γεννήθηκε προαιώνια από τον Πατέρα και με την ανθρώπινη, που τους
έσχατους καιρούς σαρκώθηκε μέσα της και γεννήθηκε με σάρκα.

Εάν αυτοί που ρωτούν υπαινίσσονταν ότι αυτός που γεννήθηκε από την αγία Θεοτόκο είναι δύο φύσεις, θ’ απαντήσουμε· ναι, είναι δύο φύσεις:
«διότι ο ίδιος είναι και Θεός και άνθρωπος».

Το ίδιο και για τη σταύρωση, την ανάσταση και την ανάληψη· δεν είναι αυτά χαρακτηριστικά της φύσεως, αλλά της υποστάσεως.

Ο Χριστός, λοιπόν, ενώ είναι με δύο φύσεις, έπαθε με τη παθητή φύση και σταυρώθηκε· διότι κρεμάσθηκε στο σταυρό με τη σάρκα και όχι με τη θεότητα.

Επειδή θα πουν σε μας, που τους ρωτάμε:
Δύο φύσεις πέθαναν; Όχι, θ’ απαντήσουμε. Δεν σταυρώθηκαν, λοιπόν, ούτε δύο φύσεις, αλλά γεννήθηκε ο Χριστός, δηλαδή ο Λόγος του Θεού, που πήρε σάρκα· γεννήθηκε με τη σάρκα, σταυρώθηκε με τη σάρκα, έπαθε με τη σάρκα, πέθανε με τη σάρκα, ενώ η θεότητά του έμεινε απαθής.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως»,

απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης. Από: http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)